

[Breckmann]

ne betingelse bliver alle de 1,3 mia. kr. også sendt tilbage til Danmark øjeblikkelig som dækning for de ca. 1,2 mia. kr.s lån, som Den Danske Bank og andre danske kreditorer her har til gode med garanti fra de færøske banker.

Så sidder den færøske husejer tilbage med de samme huslån at forrente plus denne ekstra 1,3 mia. kr. i offentlig gæld at betale skat af, og det må ikke ske.

Finanstilsynets sidste razzia på Færøerne i næstsidste uge havde til formål at knække den lille Fossbankin, hvad der ikke lykkedes i forrige omgang, da ny delvis britisk aktiekapital reddede denne sidste færøske bank.

Finanstilsynet gav Fossbankin på mødet sidste torsdag god tid til at rette sin solvens, eftersom likviditeten var meget god. Men allerede mandag morgen slog Finanstilsynet til og lukkede banken uden så meget som en skriftlig forklaring.

Aftalen mellem regeringen og landsstyret dækker ikke Fossbankin denne gang heller. Og således fortsætter bankdiskriminationen mod Færøerne. Finanstilsynet har nemlig kun straffet Fossbankin med lukning og ikke engang meddelt Føroya Banki og sparekasserne skriftligt om de nye hensættelser til huslånene, som er nedvurderet mellem 50 pct. og 67 pct. af deres nuværende låneværdier.

Fogh Rasmussen (V):

Jeg er hr. Bilgrav-Nielsen dybt taknemlig for de gentagne anmeldelser af min bog. Jeg kunne ønske mig – når nu hr. Bilgrav-Nielsen så ivrigt har kastet sig over denne bog – at han så også citerede korrekt fra bogen og gav en dækkende beskrivelse af dens indhold.

Uden at fordybe mig voldsomt i den diskussion vil jeg blot her klart præcisere, at jeg på intet tidspunkt – heller ikke i bogform – har stillet forslag om brugerbetaling for grunduddannelser i Danmark. Det, der derimod er min opfattelse, er, at der bør være reelt lige valgmuligheder for alle med hensyn til, hvilken skole børnene skal gå i. Der skal være valgfrihed mellem forskellige offentlige skoler, og der skal være reel valgfrihed mellem offentlige og private skoler, og en af de måder, man teknisk kan klare det på, er det, der hedder, at pengene følger børnene i stedet for skolerne, og det er det, der er beskrevet i bogen.

Jeg tror i øvrigt, at hr. Bilgrav-Nielsen kan have meget udbytte af at fordybe sig i denne bog. Hr. Bilgrav-Nielsen er jo kendt for at drive den særlige form for radikal politik, der går ud på ikke selv at have et klart standpunkt, men hele tiden forholde sig til andres standpunkter. Og det er hr. Bilgrav-Nielsen en mester i. Det betyder, at hr. Bilgrav-Nielsen igenem sit lange virke her i Folketinget altid har haft større indflydelse, end hans mandattal strengt taget berettiger til.

Såvel i finanslovdebatten i dag som i Folketingets åbningsdebat forleden brugte hr. Bilgrav-Nielsen størstedelen af sin tid til at kommentere andres tanker og den mindste del af tiden til at fremlægge, hvad der var radikal politik.

Der har så i øvrigt under debatten i dag været en ivrig interesse for, hvad det nu er, Venstre vil møde op med, når der indledes finanslovforhandlinger i Finansministeriet. Jeg vil gerne understrege, at den fremgangsmåde, som vi anvender i år i forbindelse med behandlingen af finansloven, er fuldstændig identisk med den fremgangsmåde, som er blevet anvendt de tidligere år under behandlingen af finanslovene: Når finanslovsforslaget er fremsat, går vi i gang med en teknisk gennemgang af forslaget i Finansudvalget. Så har vi en førstebehandling i folketingsalen af finanslovsforslaget. Det er den, vi har i dag. Og på et eller andet tidspunkt før eller efter denne førstebehandling indkalder regeringen til forhandlinger om finanslovsforslaget.

Da vi var i regering, bad vi altid den daværende opposition om at være lidt tilbageholdende med at fremsætte sine konkrete ændringsforslag til finansloven, før vi havde haft seriøse forhandlinger mellem regering og opposition. Det er nøjagtig det, vi dengang bad oppositionen om, som vi nu vil leve op til, nemlig at vi ikke på forhånd låser situationen fast ved at komme med konkrete ændringsforslag, men at vi fremlægger vore tanker, vore ønsker og vore forslag under finanslovforhandlingerne. Når så finanslovforhandlingerne når til deres afslutning, tager partierne stilling til, om det er nødvendigt at fremsætte selvstændige ændringsforslag.

Den gode regel, vi har, er jo nemlig, at hvis der opnås en finanslovaftale mellem regering og opposition, er det finansministeren, der